

SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2022/2023-2025/2026

(skrajne daty)

Rok akademicki 2024/2025

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	Ekologia krajobrazu
Kod przedmiotu*	
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Kolegium Nauk Przyrodniczych
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Kolegium Nauk Przyrodniczych
Kierunek studiów	Agroleśnictwo
Poziom	studia I stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok i semestr studiów	rok III, semestr 5
Rodzaj przedmiotu	przedmiot kierunkowy do wyboru
Język wykładowy	j. polski
Koordinator	dr Agata Ćwik
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	dr Agata Ćwik

* opcjonalnie, zgodnie z ustaleniami naw Jednostce

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykt.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	Liczba pkt ECTS
5	15			25					3

1.2. Sposób realizacji zajęć

- zajęcia w formie tradycyjnej
 zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

**1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku) (egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny)
Egzamin****2. WYMAGANIA WSTĘPNE**

Wiedza z zakresu geografii fizycznej na poziomie szkoły ponadgimnazjalnej.
--

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ , TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1 Cele przedmiotu

C ₁	Poszerzenie wiedzy na temat złożoności, funkcjonowania i struktury środowiska przyrodniczego.
----------------	---

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu Student:	Odniesienie do efektów kierunkowych
EK_01	Charakteryzuje podstawowe mechanizmy funkcjonowania środowiska oraz opisuje jego strukturę	K_W01
EK_02	Wymienia cechy środowiska i powiązania pomiędzy nimi.	K_W01, K_W03
EK_03	Opisuje cechy granic krajobrazowych.	K_W01
EK_04	Bada strukturę krajobrazu. Wydziela przyrodnicze jednostki przestrzenne oraz identyfikuje ich funkcje w środowisku przyrodniczym.	K_U06, K_U07
EK_05	Identyfikuje przyrodnicze bariery zagospodarowania terenu i jest gotowy do zachowania ostrożności w gospodarowaniu środowiskiem przyrodniczym.	K_U06, K_U07, K_K01
EK_06	Prowadzi obserwacje służące badaniu funkcjonowania, struktury i przemian krajobrazu w terenie. Potrafi poruszać się po terenie, posługiwać się mapą i podstawowym sprzętem pomiarowym.	K_U12

3.3 Treści programowe

A. Problematyka wykładu

Treści merytoryczne
Historia i rozwój ekologii krajobrazu. Podstawowe pojęcia. Powiązania pomiędzy elementami środowiska.
Struktura środowiska przyrodniczego. Teoria matrycy, płatów i korytarzy oraz geokompleksów. Granice krajobrazowe. Typologia a regionalizacja środowiska.
Różne poziomy organizacji i zmienności środowiska.
Funkcjonowanie środowiska przyrodniczego.
Relacje człowiek – środowisko. Jakość a stan środowiska. Antropopresja.

B. Problematyka ćwiczeń audytoryjnych, konwersatoryjnych, laboratoryjnych, zajęć praktycznych

Treści merytoryczne
Interpretacja danych o środowisku przyrodniczym w oparciu o materiały kartograficzne
Budowa środowiska przyrodniczego i powiązania pomiędzy jego elementami
Cechy granic krajobrazowych
Wydzielanie przyrodniczych jednostek przestrzennych i dobór sposobu ich zagospodarowania
Przyrodnicze bariery zagospodarowania terenu.

Badania struktury, funkcjonowania i przemian krajobrazu w terenie.

3.4 Metody dydaktyczne

Wykład z prezentacją multimedialną i dyskusją.

Ćwiczenia laboratoryjne: praca w kilkusobowych grupach pod nadzorem prowadzącego, gra strategiczna, analiza zdjęć i materiałów kartograficznych oraz realizacja zadań w oparciu o te analizy. Zajęcia w terenie: praca w kilkusobowych zespołach.

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw, ...)
Ek_01, Ek_02	Egzamin pisemny z odpowiedziami do wyboru i pytaniami otwartymi	wykład
Ek_02, Ek_03	Rozwiązanie problemu w oparciu o analizę fotografii	Ćwiczenia laboratoryjne
EK_04	Rozwiązanie problemu w formie rysunku na materiale kartograficznym i opisu do niego	Ćwiczenia laboratoryjne
EK_05	Rozwiązanie problemu w trakcie gry strategicznej	Ćwiczenia laboratoryjne
EK_06	Obserwacje, pomiary, kartowanie i inne badania prowadzone w terenie	Ćwiczenia laboratoryjne

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Wykład – egzamin pisemny z pytaniami otwartymi i pytaniami do wyboru. O ocenie pozytywnej decyduje liczba uzyskanych punktów (>50% maksymalnej liczby punktów): dst 51%, dst plus 60%, db 70%, db plus 80%, bdb 90%.

Ćwiczenia – zaliczenie z oceną: ustalenie oceny na podstawie sumy punktów gromadzonych za wykonanie poszczególnych ćwiczeń, przygotowanie do ćwiczeń w oparciu o literaturę. O ocenie pozytywnej decyduje liczba uzyskanych punktów (>50% maksymalnej liczby punktów): dst 51%, dst plus 60%, db 70%, db plus 80%, bdb 90%.

Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest uzyskanie wszystkich efektów uczenia się.

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe wynikające z harmonogramu studiów	40

Inne z udziałem nauczyciela akademickiego (udział w konsultacjach, egzaminie)	2
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta (przygotowanie do zajęć, egzaminu, napisanie referatu itp.)	40
SUMA GODZIN	82
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	3

* Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

wymiar godzinowy	Nie dotyczy
zasady i formy odbywania praktyk	Nie dotyczy

7. LITERATURA

Literatura podstawowa: Richling A., Solon J., 1996 i późniejsze, <i>Ekologia krajobrazu</i> , Wyd. Nauk. PWN, Warszawa.
Literatura uzupełniająca: Ćwik A., Wójcik T., Wojton A., 2016, <i>Rola interdyscyplinarnych badań terenowych w poznaniu obszaru przyrodniczo cennego na przykładzie progu Karpat w Rzeszowie</i> , <i>Problemy Ekologii Krajobrazu</i> 41, s. 227-236 Richling A. red., 2007, <i>Geograficzne badania środowiska przyrodniczego</i> , Wyd. Nauk. PWN, Warszawa, ss. 324.

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej